

Kıskandım

– F.Ç.Kabadayı · 15 Aralık 2018

“Güneş ay'ı kıskanmaz” derler nasıl da yalan,
Ben seni yıldızların her birinden kıskandım,
Sönmeyen ışığından hiç yok payıma kalan,
Gülümsemende saklı kederinden kıskandım.

Bir fidan misaliyim; suya, toprağa muhtaç,
Yoruldu tutsaklıktan, özgürlüğe daim aç,
Senden gelen her kelam başımın üstüne taç,
Köz gibi yürek yakan göz ferinden kıskandım.

Yeterince bekledim hem de içten, derinden,
Benim için kalkmadın bir kez olsun yerinden,
Şükrettim her halime, korktum hep beterinden,
Gidip dönmezsin diye seferinden kıskandım.

Mehlika'm demesen de diyemem “ben calibim”
Hasretinle yarıştım sabırda da galibim,
Yanağındaki bene, ben ömrüne talibim,
Seni koklarlar diye o terinden kıskandım.

Fatma Çetin Kabadayı
14.12.2018